

Neçə-neçə qərinə bundan əvvəl Göyçə mahalının Basarkeçər rayonunun Nərimanlı kəndində dünyaya göz açan bir oğlanın tanınmışlardan olacağı heç kimin ağına gəlməzdi. Sadəcə, uşağa tədbirli, zəkali, düz danışan adam mənası verən Bəhmən adını qoymuşdular. O da adına layiq bir ömür yaşadı, aşıq sənətinin incəliklərinə vaqif oldu, sazı, sözü ilə qazandığı şan-şöhrət el-obanı, mahalı dolaşdı.

Bəhmən gənc yaşlarından sinəsini ərənlərin söz xəzinəsinə çevirib. Aşıq Alının, Aşıq Ələsgərin dürlü-dürlü qoşmalarını, gəraylılarını seve-seve sinədəftərinə "yazıb". Sazın ölməz sədaları altında şirin avazla oxuyub. Bir çox aşıq havaları və dastanlar yaratdıb.

*Yolçu, naşı bağban bağdan nə dərdi?
Sevgi çatsa sevgisinə nə dərdi,
Dəymədi canana bir üzüm, üzüm.
Bəhmənə açılan bağlı dərinə,
Kamil bağban, meyvə dəydi, dər indi!
Eşqin bəhrin mən gəzmışəm, dərinə,
Qəvvasıyam, indi bir üzüm-üzüm.*

Göyçəli Aşıq Bəhmən

Aşıq Bəhmən Göyçəli (Bəhmən İbrahim oğlu Qarayev) 1 may 1901-ci ildə anadan olub. Uşaq yaşlarından atadan yetim qalıb. Böyük çətinliklərlə üzləşib, ağır güzəran keçirib. İbtidai təhsilini mollaxanada alıb. Sonradan biliklərə yiyələnmək üçün müxtəlif kurslarda oxuyub. Bu da onun gələcəkdə doğma kəndi Nərimanlıda kənd sovetinin sədri və başqa vəzifələrdə işləməsinə zəmin yaratdıb. Ona qədər işə kolxozda sırası kolxozçu və briqadir kimi çalışıb. Zəhmətsevərliyi ilə çoxlarının hörmətini qazanıb.

Uluların şeir-sənət bulağından su içən gənc Bəhmənin özü də şair təbli olub. Həssas təbiətli, incə duyumu ilə seçilib. İlhamını öz xalqından, onun zəngin tarixi keçmişindən, səadətli günlərindən alan Bəhmənin şeirləri onun böyük istedadından və parlaq gələcəyindən xəbər verib.

O, təbiətin rəngarəng gözəlliklərindən ilham alıb. Əsərləri xalqımızın çoxəsrlik tarixinin qəhrəmanlıq və vətənpərvərlik səhifələrini özündə əks etdirib. Dövrünün ustad sənətkarları olmuş Aşıq İslam Yusifov, Həsən Xəyalı, Daşqın Məzahir və başqalarıyla Aşıq Bəhmənin bir-birindən maraqlı deyişmələri var. Şəxsi görüşləri zamanı görkəmli şair və yazıçılarımız Səməd Vurğun, Məmməd Rəhim, Osman Sarıvəlli, Əli Vəliyev, Süleyman Rəhimov da Şair Bəhmən yaradıcılığına yüksək qiymət veriblər.

Onun gəraylı, qoşma, mütəxəmməs, qəzəl, divanı, dodaqdəyməz, cıqalı təcnis və aşıq şeir şekillərinin digər janrlarında yazdığı şeirləri dillər əzbəri olub. Yeri gəlmişkən, şairin "Bu üzüm-üzüm" rədifli təcnisi bu gün də öz tərəvətini, təzəliyini qoruyub saxlayır. El şənliklərində aşıqların ifasında yüksək şövqlə səslənir:

*Payızda yetişən meyvə içində,
Dəhanda dadlıdı, bir üzüm, üzüm.
Bəslənir bir boyda, bəstə biçimdə,
İstədim bu bağdan bir üzüm üzüm.
Könlümün xanəsi bağı nə dərdi...*

Aşıq Bəhmən Göyçəli Aşıq Alının, Xəstə Qasımın, Növrəs İmanın qıfıl-bəndlərini açması ilə də məşhur olub. Onun deyişmələri, eləcə də "Əfqan və Tufan", "Bəhmən və Humay" dastanları eldən-elə, dildən-dilə yayılıb. Təəssüflər olsun ki, zəngin ədəbi irsi yetərinçə araşdırılmayıb, dərinə öyrənilməyib. Ədəbiyyat tarixində həm şair, həm də ustad aşıq kimi tanınan Bəhmən Göyçəlinin şeirləri "Vətən, küsmə məndən" adlı kitabında günümüze gəlib çatıb. Amma bu kitabda onun zəngin irsindən yalnız 25 qoşması, 7 gəraylısı, 9 təcnisi, 18 divanı və 14 müxtəlif şeirləri yer alıb.

Görkəmli aşıq 1976-cı ilin payızında, 75 yaşında vəfat edib. Üstündən yarım əsrə qədər vaxt keçsə də, xatirəsi yenə təzə-təzdir.

**HƏZİ HƏSƏNLİ,
şair-publisist**